

Nr 148.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd m. fl., om inrättande av en särskild lotterimedelsfond för tillgodoseende av vissa behov på landsbygden.

Frågan om lotterimedlens fördelning har vid upprepade tillfällen varit föremål för riksdagens uppmärksamhet genom vid de senaste årens riksdagar väckta motioner. I dessa motioner har påtalats, att huvudparten av de från lotterimedelsfonden utgående anslagen tilldelats institutioner för teater-, konsert- och operaföreställningar, huvudsakligen i storstäderna.

Anslagen ur denna fond ha successivt ökat, men disproportionerna mellan landsbygd och stad ha i stort sett bibehållits lika oförmånligt för landsbygden.

Enligt departementschefens förslag till 1947 års riksdag äskas för nästkommande budgetår ett anslag av 7 500 000 kronor, men då av den förebragta motiveringen framgår att av detta belopp inte mindre än 5 100 000 kronor beräknas åtgå i fasta bidrag till institutioner i städerna, huvudsakligen med opera-teater och konsertverksamhet, samt enligt erfarenhet det återstående beloppet kommer att fördelas mellan stad och land, har man grundad anledning att befara, att trots det utökade beloppet proportionerna mellan stad och landsbygd komma att bli för landsbygden lika oförmånliga som förut.

Såsom en jämförelse kan nämnas att endast det årliga anslaget till kungl. operan för budgetåret 1946/47 uppgått till inte mindre än 1 420 392 kronor eller lika mycket som, även med en välvillig tolkning, kommit rena landsbygden till del.

Då därtill över 1½ miljon kronor lämnats i bidrag till teaterverksamhetens bedrivande, huvudsakligen i Stockholm och övriga storstäder, samt nära ½ miljon kronor till konsert- och orkesterföreningar i dessa städer, framstå disproportionerna ännu mera. Inkomsten av lotterimedel under nästkommande budgetår uppskattas av finansministern till 43 000 000 kronor. Enligt 1938 års riksdagsbeslut skulle hälften av dessa medel tillföras lotterimedelsfonden. Det statsfinansiella läget har emellertid gjort att anslaget begränsats. Inkomsterna från denna fond inflyta från hela landet, och rättvisligen borde såväl stad som landsbygd komma i åtnjutande av anslag från dessa medel i proportion efter folkmängden i land och stad. Så har emellertid icke skett, och det synes oss inte förefinnas annan möjlighet att vinna rättelse, än att riksdagen

beslutar att ett särskilt anslag skall utgå, från vilket medel endast skall utgå till organisationer med syftemål att främja bildningsverksamhet på landsbygden. I första hand skulle härvid strävas efter att åstadkomma lämpliga samlingslokaler eller s. k. bygdegårdar, där landsbygdens ungdom kunde samlas för bedrivande av studier och liknande verksamhet. Därefter borde bildningsverksamheten mera positivt understödjas. Flykten från landsbygden har tagit sådana proportioner och blivit en samhällsangelägenhet av så stora mått, att alla medel böra prövas för att behålla så många som kunna beredas sysselsättning på landsbygden tillfälle här till. Ett verksamt medel vore att bereda ungdomen tillfälle till självverksamhet, sunda nöjen och förströelser samt möjlighet till studier. Skulle på grund av rådande knapphet på byggnadsmarknadens område medel i tillräcklig utsträckning icke kunna utanordnas under nästkommande budgetår, borde dessa kvarstå för att tagas i anspråk så fort förhållandena på detta område blivit bättre.

Då departementschefen i statsverkspropositionen kalkylerar med att över 5 miljoner kronor behövas för nästkommande budgetår för att tillgodose det stående anslagsbehovet, huvudsakligen då städernas kulturella behov, anse vi, att motsvarande belopp borde avsättas till en fond att användas endast för landsbygdens här skisserade behov.

I anledning av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att av inkomsten av lotterimedel ett belopp av 5 miljoner kronor avsättes till en fond, förslagsvis kallad "Landsbygdens lotterimedelsfond", varav medel skulle utgå till byggande och underhåll av samlingslokaler på landsbygden samt till främjande av landsbygdens kulturella behov av studieverksamhet, möjligheter till sunda nöjen och förströelser samt landsbygdsungdomens självverksamhet i övrigt.

Stockholm den 22 januari 1947.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.

J. H. Johansson
i Norrfors.

Anders Pettersson
i Dahl.

Nils Jönsson
i Rosshol.

I. Pettersson
i Rosta.

Axel Rubbestad.

K. E. Hansson,
Skediga.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Nestor Hammarlund.

P. J. Edberg.

<i>Aron Gustafsson</i> i Lekåsa.	<i>Osc. Werner.</i>	<i>Per Svensson</i> i Stenkyrka.
<i>E. Pettersson,</i> Ersbacken.	<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra.	<i>Victor J. Mattsson.</i>
<i>J. W. Pettersson</i> i Norregård.	<i>Harald Jonsson,</i> Skoglösa.	<i>C. O. Carlsson</i> i Bakeröd.
<i>Harald Andersson</i> i Dunker.	<i>J. Onsjö.</i>	<i>Per Persson,</i> Norrby.
<i>G. Hedlund.</i>	<i>Hj. R. Nilson</i> i Spånstad.	<i>David Boman</i> i Stavsund.
